

Braille Without Borders

Nieuwsbrief Juli 2012 (vertaald uit het Engels)

Chichuh!
Malava Mavaku!

Dit is hoe mensen elkaar in Chichuhlonga begroeten. Chichuhlonga is na de Republiek van Tansalesia, de Malaika eilanden groep en het Koninkrijk van Nabulai het vierde fictieve land dat wordt gebruikt als case study voor de groep deelnemers van de nieuwe kanthari cursus die op 1 juli 2012 is gestart.

Lieve vrienden en supporters van Braille Zonder Grenzen.

Het is tijd voor een nieuwe nieuwsbrief. Deze keer is deze tot stand gekomen in Tibet en India. Paul was in de afgelopen maanden in Tibet, en ik was in Kerala.

Tibet (Paul Kronenberg)

1. Communicatie

Omdat de BWB projecten in Tibet en in India groeien en omdat we niet overal tegelijkertijd kunnen zijn, hebben onze projekt-coördinatoren een effectief informatie-uitwisselings systeem ontwikkeld. Elke vrijdag sturen ze ons een verslag waarin de wekelijkse ontwikkelingen, belangrijke veranderingen, uitdagingen, planning voor de komende week, enz. worden vastgehouden. Op deze manier houden wij een goed overzicht en onze collega's hebben veel speelruimte om de dagelijkse gang van zaken te leiden. Dit heeft ook geleid tot een werkomgeving die wordt gekenmerkt door het nemen van initiatieven en tot pro-actief en oplossingsgericht denken. Dit leidt ook tot een een vlakke, bijna onzichtbare hiërarchie of beter „non-hiërarchie“ wat altijd een belangrijk doel voor ons geweest.

2. Contract verlenging tot 2033

De overeenkomst met de eigenaar van het Pelshong-areaal waarop het BWB beroeps-opleidings-centrum is gevestigd en in 2004 ondertekend werd, is verlengd tot het jaar 2033. Dit is natuurlijk goed nieuws dat gevierd werd met een Braille Zonder Grenzen Festival op de boerderij. De lokale brandweer had de organisatie en sponsoring van het feest onder hun hoede genomen. Ze maakten van de gelegenheid gebruik om alle BWB leerlingen praktische geschenken te geven. Het was een prachtige dag waar de huidige leerlingen en ook inmiddels afgestudeerde blinde studenten aan deelnamen. Nyima Tsering, een bekende Tibetaanse bergbeklimmer had twee bussen ter beschikking gesteld om alle blinde leerlingen en BWB medewerkers van de school in Lhasa naar de boerderij te vervoeren. Het was een geweldige reünie. Sommige studenten hadden elkaar al enkele jaren niet meer 'gezien'. De gehele boerderij was gevuld met liederen, muziek, dans en vele lachende gezichten. Het was mooi om te zien dat alle ex-leerlingen nog steeds een sterke band met BWB hebben.

3. Zo goed als nieuw.

In de laatste paar maanden hebben we hard gewerkt om de schade die door een aardbeving afgelopen September werd aangericht te herstellen. Het epi-centrum van deze aardbeving lag op slechts 200 kilometer van onze boerderij in Shigatze. Delen van de keuken, de klaslokalen, de slaapzalen en ook wegen waren behoorlijk beschadigd. Ook hebben we verschillende gebouwen opgeknapt. De gehele infrastructuur ziet nu weer zo goed als nieuw uit. De keuken van de boerderij zou zo in een 'mooier wonen'-tijdschrift kunnen worden geportretteerd.

4. Bakkerij

Twee van onze toekomstige bakkerij trainers worden op dit moment in Shanghai door de organisatie „Shanghai Young Bakers' opgeleid. De organisatie leidt jonge wezen en jonge vrouwen uit minder bevoorrechte gezinnen op in het in bakkersvak. De beste studenten van de 2012 cursus worden beloond met een reis naar Tibet. Daar gaan ze onze collega's helpen om de bakkerij op te starten.

5. Media

Over gebrek aan media aandacht hoeven we niet te klagen. Vele journalisten uit heel China vinden hun weg naar BWB. Omdat de projecten voornamelijk worden geleid door onze voormalige leerlingen, zorgen wij ervoor dat de journalisten niet meer met ons, maar direct met Nyima, Gyendzen en/of Kyila spreken.

Kerala (Sabriye Tenberken)

1. Het curriculum Kanthari '

„Kom en geniet van de visie van Chichuhlonga land.

Zie de kans en neem het initiatief in eigen hand.

Het is aan jou om er wat moois van te maken! „

Zo klinkt een deel van het volkslied van de nieuw „opgerichte“ Democratische Republiek 'Chichuhlonga'. Het is een relatief kleine staat die onafhankelijk werd van de niet-funktionerende monarchie Nabulai en nu moet proberen om met de in het land voorhanden zijnde middelen te overleven. President William is jong, progressief denkend, tolerant en een zeer idealistische politicus. Hij wil een utopisch land opbouwen, een 'tuin van duizend dromen'. De vraag is, zal hij daarin slagen? Hij heeft de steun van vele NGO's, maar ook zijn er talloze, hoofdzakelijk bureaucratische uitdagingen.

Het kleine land is schilderachtig gelegen aan het Babu meer en is het tijdelijke „thuis“ gedurende de eerste „act“ van de 2012 kanthari cursus. De eerste uitdaging voor de deelnemers is het opzetten van hun persoonlijk geplande projecten in 'Chichuhlonga'. In ons instituut worden zij aangemoedigd om groot te dromen en tegelijkertijd is er veel ruimte om fouten te maken die in het fictieve land geen werkelijke consequenties hebben. Alle catalysts en medewerkers spelen in Chichuhlonga een rol als bureaukraat, monarchist, politici, donor en/of journalist. In deze rol wordt er alles aan gedaan om een zo realistisch mogelijk beeld van de wereld waarin de deelnemers hun toekomstige projecten gaan opzetten te creëren.

In de tweede Act keren de deelnemers terug naar Kerala. Zij gaan samenwerken met lokale NGO's om daar alles wat in kanthari geleerd is, in de praktijk om te zetten. Ze werken als partners, adviseurs en ambassadeurs en helpen bij de vorming en uitvoering van concrete actieplannen.

In de derde Act gaan de deelnemers de echte „wilde wereld“ in. Tijdens een 6 weken durende stage in een NGO of bedrijf wordt er kennis gemaakt met real time en echte levensomstandigheden. Gedurende een stage wordt er een concrete taak uitgevoerd die er toe leidt dat er een win win situatie ontstaat zowel voor de NGO/het bedrijf als ook voor de stagair. Parallel aan de 2e en 3e act, en alsmede full-time in de vierde act werken de deelnemers altijd aan de voorbereiding en realisering van hun persoonlijke projecten. In de „eindexamen week“ presenteren zij hun projecten, zowel schriftelijk als mondeling, aan een internationale jury. Juryleden van over de hele wereld nemen aan deze presentatie deel via een online live stream.

En act 5 is de start van de persoonlijke projecten in eigen land of regio. De deelnemers zijn „klaargestoomd“ om nu hun eigen projecten in de wereld op te zetten en daarmee een positieve verandering teweeg te brengen.

2. „kanthari lite“

Enkele jaren geleden heb ik een jonge blinde Indier ontmoet en ik vroeg hem naar zijn mening over de huidige situatie van de blinden in India. De jonge man vertelde me enthousiast dat blinde mensen het bijzonder goed hebben in India. Immers hoeven blinde leerlingen niet te deel te nemen aan examens in wiskunde. Het leek hem niet te storen dat deze uitzondering er toe leidt dat blinde mensen worden uitgesloten van vele technische en andere studies. Blijkbaar accepteerde hij dat zienden het vanzelfsprekend vinden dat blinden en slechtzienden geen technische beroepen kunnen uitvoeren.

Ik was nogal verbaasd en voelde me een beetje hulpeloos. Ik vroeg me af of de meeste blinden en zienden deze "acceptatie" deelden. Ik heb gelukkig ook enkele blinden en slechtzienden ontmoet die het zat waren om van deelneming aan de samenleving te worden uitgesloten en die daaraan wat wilden gaan doen.

Chakshumati is een lokale organisatie die zich als doel heeft gesteld om deze status quo te doorbreken. In samenwerking met BWB, werd in onze campus een tien-daagse inleidende cursus in wiskunde en wetenschappelijke onderwerpen gehouden. Tijdens deze cursus leerden de deelnemers niet alleen over wiskunde en wetenschap, maar ook een aantal essentiële ideeën die hen in de toekomst kunnen helpen dat als je echt wilt en als je in jezelf gelooft, je veel meer kunt dan wat de directe omgeving jou toevertrouwt! Dit betekent dat je dan regelmatig de „maar redenen“ die door derden vaak worden opgeworpen moet negeren. Veel van de 50 deelnemers leerden voor het eerst een blindenstok kennen. Na uitleg over hoe deze stokken konden worden ingezet werd het snel duidelijk dat het erg spannend is om op eigen houtje de kanthari campus te verkennen.

Het is de bedoeling om op onze campus in de toekomst meer zulk soort cursussen aan te bieden onder de naam "Kanthari Lite". Gedurende deze cursussen kunnen ook deelnemers worden ge-identificeerd die aan de hoofd kanthari cursus deel kunnen nemen.

3. Kanthari deelnemers 2012

Nog nooit hebben we zoveel aanmeldingen ontvangen. Met de ervaringen die we in de laatste drie jaar hebben opgedaan zijn de selectie criteria natuurlijk ook wat aangepast zodat de meest geschikte kandidaten worden gekozen. Na vele interviews en discussies hadden we 20 deelnemers geselecteerd. Helaas hebben vier van deze deelnemers vlak voor de start om persoonlijke redenen besloten hun deelname te verschuiven naar 2013. Een van de selectiecriteria is dat de deelnemers een duidelijke visie meebrengen over hun toekomstige project. Ook moeten zij kunnen aantonen dat zij de energie en doorzettingsvermogen hebben om deze visie te realiseren. Verder is het van groot belang dat normen, waarden en een ethisch bewustzijn aanwezig zijn. In de volgende nieuwsbrief zal ik dieper op onze huidige deelnemers en hun visies ingaan.

4. Alumni

Ook in deze nieuwsbrief willen we het werk van de sommige Kanthari graduates presenteren.

Pynhoi Tang, India

Pynhoi Tang komt uit Meghalaya in het Noord-Oosten van India. Ze nam deel aan de eerste cursus in 2009. Ze kwam met een geweldige positieve houding en een prachtige beschrijving van haar droom: „Ik zie een centrum voor blinde en dove kinderen op een prachtige locatie met honderden bloemen in de meest verbazingwekkende kleuren, vlinders die van bloem tot bloem vliegen, talloze bomen en fluitende vogels. Ik zie gelukkige kinderen die op de weiden heen en weer rennen en proberen de vlinders te vangen“. Ik herinner me nog enkele opmerkingen, „hoe schattig“, „mooie droom, maar...“. Nou, moet ik toegeven, ze klonk als een jong meisje dat wordt gevraagd om een verlanglijstje voor de Kerstman te schrijven. Maar Paul en ik begrepen vanaf het begin dat haar toespraak een voorbeeld was voor een uitstekende beschrijving van een visie.

In April dit jaar ben ik naar Meghalaya gereisd om Pynhoi en haar project te bezoeken. Ik was erg verrast met wat ze allemaal al voor elkaar heeft gekregen. Haar werk beslaat veel meer dan haar eerste droom. Naast een centrum voor blinde en dove kinderen heeft ze ook een micro-financiering-groep opgericht. Door dit programma hebben verschillende vrouwen o.a. bakkerijen, kleinschalige veehouderij en akkerbouw projecten op kunnen zetten. Ook is er een therapie groep voor mentaal gehandicapte vrouwen opgericht en speciale teams bezoeken dorpjes om de bewoners te onderrichten dat de oorzaak van mensen die een handicap hebben niet het gevolg is van zwarte magie. Verder bieden deze teams hulp aan epilepsie patiënten en zorgen ze ervoor dat de regering opmerkzaam gemaakt wordt om aan behoevenden de nodige hulp te bieden.

Ik was erg onder de indruk en zei: 'Pynhoi! Jouw droom is werkelijkheid geworden!' Pynhoi begon te lachen en zei: 'Oh nee, er is nog veel te doen, ik moet de bloemen nog planten!'

Drolma Lhazorn, Lhasa, Tibet, PR China

Drolma heeft alleen de derde klas van de basisschool af mogen maken. Daarna werd verdere schooltoegang geweigerd. De reden: ze is heel erg klein, wat veroorzaakt wordt door een vervorming van haar botten. Deze ziekte is bekend als "Big Bone-ziekte" of "Kasjin-Beck-ziekte". In 2011 toen ze net 17 jaar oud was, kwam ze naar Kanthari met een droom om in Lhasa een theehuis op te zetten. Dit zou geheel door gehandicapten worden geleid en tevens als platform en ontmoetingsplaats dienen voor mensen met een handicap. Het realiseren van zo'n theehuis bleek een grotere opgave als gedacht. Drolma gaf echter niet zo snel op en intussen heeft ze een alternatief gevonden; Een naai-atelier waar ze al 4 slechthorende en dove vrouwen heeft werken. De vrouwen ontwerpen de producten die ze maken zelf die variëren van Tibetaanse deurgordijnen, kussenslopen tot tassen. Het idee van het theehuis leeft nog steeds. Als het naai-atelier voldoende winst maakt, dan is het eerstvolgende doel het theehuis op te zetten.

Lieve vrienden en supporters,

We stellen het zeer op prijs als u deze nieuwsbrief met familie, vrienden en kennissen of anderen die geïnteresseerd zijn kunt delen.

Namens alle studenten, deelnemers en collega's in Tibet en Kerala zeggen wij hartelijk voor uw ondersteuning!

Met vriendelijke groeten,

Sabriye en Paul

MISSING:
CHANGEMAKER
"CARRIES A PLAN FOR SOCIAL CHANGE!"

Kanthari course starting in May 2013!

Apply at www.kanthari.org

